

• E.T. Seton: *Protože jsem poznal trýzeň žizně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pit i jiní* •

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •

Pozdrav
z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žiznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žiznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života - Jan 4,13-15 ▶ [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník / č. 244

Vychází od března 2003 •

červen - 2023

Ježíšovo Srdce

Měsíc červen je zvláštním způsobem poznamenán úctou k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Oslavovat Kristovo Srdce, to znamená obracet se k nejintimnějšímu středu osoby Spasitele. A ten střed bible identifikuje právě s jeho Srdcem, sídlem lásky, která vykoupila svět.

Jestliže už lidské srdce představuje nezbadatelné tajemství, které zná jen Bůh, čím vznešenější je Ježíšovo Srdce, v němž tepe život samého Slova Božího! V něm, jak krásně naznačují litanie k Božskému Srdci, v nichž se zrcadlí Písma, jsou všechny poklady moudrosti a vědění a celá plnost božství.

Aby Bůh spasil člověka, který se stal obětí vlastní neposlušnosti, chtěl mu dát *nové srdce* věrné jeho vůli lásky - srov. Jer 31, 33; Ez 36, 26; Ž 50, 12. Toto Srdce Krista, mistrovské dílo Ducha Svatého, jež začalo bít v Mariině panenském lůně a jež bylo kopím probodnuto na kříži, se tak pro všechny stalo nevyčerpatelným pramenem věčného života. Toto Srdce je nyní zárukou naděje pro každého člověka.

Jak je pro současné lidstvo nezbytné toto poselství, jež vyvěrá z kontemplace Kristova Srdce! Vždyť kde jinde, ne-li v onom prameni, bude moci načerpat hojné zásoby mírnosti a odpuštění, které jsou potřebné pro vyléčení úporných konfliktů, v nichž je prolévána krev?

Ježíšovu milosrdnému Srdci bych rád svěřil zvláštním způsobem všechny, kdo žijí ve Svaté zemi: židy, křesťany i muslimy. Toto Srdce, jež bylo naplněno potupami, nikdy neživilo city nenávisť nebo pomsty, ale prosilo o odpuštění pro své katy. Toto Srdce ukazuje jedinou cestu, jak vyjít ze spirály násilí: *cestu pacifikace - uklidnění duší, vzájemného pochopení a smíření.*

/ Jan Pavel II.

♦ ♦ ♦
Poslušnosti se učíme. Syn poslechl Otce, když se stal člověkem; poslechl v Getsemanech: *Ne má vůle, ale tvá vůle se staň.* Poslechl Otce ve všem, co se odehrálo při jeho umučení a smrti: *Naučil se svým utrpením poslušnosti. Až do konce života se stále učíme poslušnosti.*

/ Servi della Soferenza – služebníci utrpení

Modlitba královny Ester - Est 14, 1-19

- čtení ze Starého zákona -

Královna Ester se utekla k Pánu, neboť se bála hrozícího nebezpečí smrti. Odložila královská roucha a vzala si šat přiměřený pláči a kvílení místo rozličných mastí posypala si celou hlavu popelem a prachem, své tělo zkrušila posty a všechna místa na kterých mívala šperky ke své radosti, pokryla vlasy ponižení.

A takto se modlila k Pánu, Izraelovu Bohu: Můj Pane, náš Králi, který jsi jediný, pomoz mně opuštěné. Nemám mimo tebe jiného pomocníka; hrozí mi veliké nebezpečí. Slyšela jsem v rodném kmeni od svého otce, že ty, Pane, sis vyvolil Izraele ze všech národů a naše otce ze všech jejich předků, aby sis získal věčné dědictví, a jednal jsi s nimi, jak jsi slíbil.

Ale zhřešili jsme před tebou, a proto jsi nás vydal do rukou našich nepřátel. Ctíli jsme totiž jejich bohy. Spravedlivý jsi, Pane! A nyní nemají na tom dost, že nás sužují přetěžkou prací, sílu svých rukou připisují moci model a chtějí změnit tvé sliby a zahladit tvůj dědičný majetek. Chtějí zavřít ústa těch, kteří tě chválí, a udusit slávu tvého chrámu a oltáře, aby otevřeli ústa pohanům, aby chválili moc bůžků a velebili tělesného krále navěky. Nevydávej, Pane, své žezlo těm, kteří nic nejsou, aby se mohli smát naší zkáze, ale obrať jejich záměr proti nim a zahlad' toho, jenž začal zuřit proti nám.

Rozpomeň se, Pane, a ukaž se nám v době naší tísně, vlej mi odvahu, Pane, králi bohů, který vládneš všem mocnostem. Vlož vhodnou řeč do mých úst před tváří krále a proměň jeho srdce, aby nenáviděl našeho nepřítele Amana, aby zahynul on sám i ostatní, kteří stejně smýšlejí. Nás pak vysvobod' svou rukou a pomoz mně, která nemá žádné jiné pomoci kromě tebe. Pane, ty znáš všechny věci a víš, že je mi odporná sláva bezbožných a že nenávidím lože neobřezaných, kteréhokoliv cizáka.

Ty víš, k čemu jsem donucena, ty víš, že nenávidím odznak své nádhery a slávy, který mívám na hlavě, když se musím ukázat, že jej mám v ošklivosti jako šat poskvrněné ženy a že ho nenosím v dobách, kdy bývám sama. Ty víš, že jsem nejedla z Amanova stolu, že se mi nelíbily královny hody a že jsem nepila víno z mokrých obětí. Ty víš, že se tvá služebnice nikdy neveselila od té doby, kdy jsem byla přivedena sem, až do dneška, leč z tebe, Pane, Bože Abrahámův.

Bože, nade všecy mocný, vyslyš hlas těch, kteří nemají žádné jiné naděje, vysvobod' nás z ruky nespravedlivých a zbav mě mého strachu.

Sv. Antonín a pohádka o vlkovi

Byl jednou jeden vlk, který se v noci potloukal kolem jakési vesnice, když vtom, se střetl s liškou. Té si postěžoval, že má hlad, začal Antonín z Padovy vyprávět pohádku svým žákům a pokračoval: Vím o pěkném, velikánském sýru pro tebe, pravila liška a

zavedla vlka k hluboké studni, v jejíž vodě se koupal měsíc. Tady dole je ten sýr, ukázala do hloubky. Vlk považoval odraz měsíce za sýr a skočil lačně do hloubky. Samozřejmě pocítil záhy hořké zklamání a nemohl se dostat ze studny ven. Den nato jej našli sedláci a zabili.

A tak je tomu i v lidském životě. Jednáme jako ten vlk, když se upínáme ke stvořeným věcem. Vždyť ty jsou pouze odrazem Boží krásy. Místo abychom se dívali na nebeský zdroj, jehož nápodobou je stvořený svět, myslíme si, že jsme našli sýr, posléze však nedržíme v rukou zloha nic, vrháme se do studny, z níž není úniku a koneckonců jsme zabiti naší vlastní žádostivostí. Zajisté, měli bychom se těšit z přírody, odlesku Boha, pak ale hned zvednout své oči k nebi, abychom hledali toho, který se v kráse stvořeného tak podivuhodně zobrazuje. Tak jako přelud měsíce nezahnal vlčí hlad, nejsme ani my s to nasytit se pozemskými statky. Jedině Bůh utiší hlad a žízeň našeho srdce, vše pozemské je proti tomu jen pouhé znamení - vysvětlil Antonín smysl pohádky.

/ Immaculata 4/2008

Blahopřání

9. června slaví 45. narozeniny P. R. D. Mgr., Mgr. Josef Rosenberg
1.7.2016 – 30.6.2018

13. června slaví svátek Mons. Antonín Basler - 1.8.1990 – 30.6.1999

15. června slaví svátek náš P. Mgr. ICLic. Vít Hlavica - od 1.7.2018 -

23. června slaví 50 let kněžství arcibiskup pražský Mons. Jan Graubner

25. června slaví 35 let kněžství Petr Vaculík, SDB - 11.5.1990 – 22.7.1990

28. června slaví 20 let kněžství P. Mgr. Josef Rosenberg
1.7.2016 – 30.6.2018

Bože, dej kněžím milosti, které potřebují k svému i našemu posvěcení
Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykopení světa - Benedikt XVI.

Společně riskovat

Láska, která se daruje a která se projevuje skutky, se mnohokrát zmýlí. Ten, kdo jedná, kdo riskuje, se často dopustí omylu. V této souvislosti může být zajímavé svědectví Marie Gabriely Perinové, která krátce po svém narození ztratila otce. Zamýšlí se nad tím, jak to ovlivnilo její život ve vztahu, který neměl trvání, ale který z ní učinil matku a nyní babičku: *Co já vím, je to, že Bůh tvoří příběhy. Ve svém géniu a ve svém milosrdenství bere naše úspěchy a naše selhání a tká z nich nádherné tapiserie, které jsou plné ironie. Rub tkaniva se zamotanými vlákny – událostmi našeho života – se může jevit neuspořádaný a možná je to ta strana, která nám nedá pokoj, když přijdou pochybnosti. Ale ta správná strana goblénu ukazuje velkolepý příběh, a to je ta strana, kterou vidí Bůh.*

Když starší lidé hledí pozorně na život, často instinktivně chápou, co je za zamotanými vlákny a poznávají, co Bůh tvůrčím způsobem koná dokonce i s našimi omyly. Když budeme kráčet společně, mladí i staří, budeme moci být pevně zakořeněni v přítomnosti. Z tohoto místa budeme schopni se vypořádat s minulostí i budoucností: *s minulostí, abychom se poučili z dějin a uzdravovali rány, které nás často ovlivňují; s budoucností, abychom v sobě živilí nadšení, nechávali rašit sny, probouzeli prorocké vize, dovolovali rozkvést naději.* Tímto způsobem se budeme moci učit jedni od druhých, rozehřívát srdce, inspirovat našeho ducha světlem evangelia a dávat novou sílu našim rukám.

Kořeny nejsou kotvy, které by nás vázaly na jiné epochy a bránily nám být přítomnými v současném světě, abychom umožnili vznik něčeho nového. Ony jsou naopak pevný bod, který nám umožňuje růst a odpovídat na nové výzvy. Proto není dobré ani *sedět a nostalgicky vzpomínat na minulé doby; musíme se setkat s naší kulturou s realismem a láskou a naplnit ji evangeliem. Jsme dnes pozváni, abychom hlásali Ježíšovu radostnou zvěst do nových časů. Musíme milovat naši dobu s jejími možnostmi i jejími nebezpečími, s jejími radostmi i jejími bolestmi, s jejím bohatstvím i jejími omezeními, s jejími úspěchy i jejími omyly.*

Na synodě jeden z mladých posluchačů ze Samojských ostrovů mluvil o církvi jako o kánoi, v níž starší lidé pomáhají udržet správný směr tím, že pozorují postavení hvězd, zatímco mladí mocně veslují s představou, co na ně tam vpředu čeká. Nedejme se odvést z cesty ani mladými lidmi, kteří si myslí, že dospělí jsou bezvýznamnou minulostí, která je překonaná, ani dospělými, kteří se domnívají, že vždycky vědí, jak by se mladí měli chovat. Ale vsedněme všichni do jedné kánoe a se stále novými podněty Ducha Svatého společně usilujme o lepší svět.

Boží pohled se nikdy nezastaví u naší minulosti plné chyb, ale s nekonečnou důvěrou hledí na to, čím se můžeme stát.

/ František

Když zemře člověk, nastane pro jeho blízké období smutku. Tato doba je důležitá, protože musíme najít ventil, aby z nás odešly, aby se z nás vyplavily všechny city, které provázejí odchod milovaných osob. Když nás postihne smrt blízkého člověka, je velice důležité, abychom své city nepotlačovali tím, že se pokládáme za duchovně silné a lidi na určité úrovni. Když člověk ztratí milovanou bytost, snaží se přesvědčit sám sebe: *Chápu to.*

Mám přece víru a vím, že milovaná bytost je s Kristem. Tak se člověk snaží potlačit pláč a všechny ostatní city. Jistě znáte z psychologie, že takový postoj člověku škodí. Potlačování citů může často vést až k psychickým poruchám. Smutek nebo oplakávání milované osoby po její smrti je ovšem zapotřebí prožívat společně s Ježíšem. Smutek může člověka dovést k zoufalství, nebo k Ježíšovi.

Zkuste si představit, že je Anna mrtvá. Může to být matka, sestra nebo přítelkyně. Když ji oplakáváme, snažíme se ji odevzdat do Ježíšových rukou. Prosíme Ježíše, aby miloval Annu tak, jako Anna milovala Ježíše, když ještě žila. Musíme mít na zřeteli, že k mrtvé osobě můžeme být připoutáni, můžeme být na ni navázáni negativně nebo pozitivně. Negativní pouto nás váže tehdy, když jsme plni strachu, hněvu nebo pocitu viny, kdykoliv si na ni vzpomeneme. Pozitivní pouto vnáší do srdce člověka pokoj a radost. Uvedu vám příklad:

Pocit viny za smrt otce. Kdykoliv si jedna mladá dívka vzpomněla na svého otce, prožívala pocit viny. Proč? Její vzpomínka sahá do doby, kdy jí mohlo být asi čtrnáct let. Dívala se na televizi a otec na ni křičel, aby televizor vypnula a šla spát. Neposlechla a velice se na otce zlobila. Po nějaké chvíli dostal její otec infarkt a zemřel. Matka tehdy děvčeti řekla: *Zabila jsi svého otce.* Určitě to nebyla ona, kdo otce zabil. Jenže tato matčina slova se jí natolik vryla do srdce, že kdykoliv na otce pomyslela, vždycky pocítila vinu. V tomto případě bylo pouto mezi děvčetem a otcem negativní.

Jak se může děvče z tohoto zranění uzdravit?

V první řadě musí myslet na otce s vědomím, že je s Pánem a že jí odpouští. Musí přijmout od otce odpuštění. Přitom mu musí dovolit, aby šel v pokoji k Ježíšovi a dál už ho k sobě nesmí negativně vázat. Děvče se musí obrátit na Pána a říci mu: *Pane Ježíši, jestliže existovalo něco, kvůli čemu se můj otec na mě hněval, prosím tě, abys mi jeho jménem odpustil.* A musí přijmout odpuštění, které jí Ježíš nabídne místo otce. Musí poprosit otce, aby rozvázal negativní pouto, které je spojuje.

Kontakt s mrtvými nemá nic společného s tím, co Bůh zakazuje v Deuteronomiu. Už víme, že Písmo zakazuje jakýkoliv druh dotazování se mrtvých. Ale na druhé straně nás Bible povzbuzuje, abychom se za zemřelé modlili a přijímali od nich modlitbu za nás. Není dovoleno mluvit s našimi zesnulými prostřednictvím různých médií nebo na spiritistických seancích. Ale nic nám nebrání, abychom si s našimi drahými povídali,

aniž bychom se snažili získat nějakou odpověď. Když například řeknu svému zemřelému otci: *Otče, odpusť mi všechno zlé, co jsem ti způsobila, dokud jsi ještě žil*, tak se o dotazování mrtvého nejedná. Když řeknu některému zesnulému: *Prosím tě, pomoz mi v tomto problému, který neumím řešit* - není to nic jiného než snaha o sjednocení se v Kristově mystickém těle.

Jak víte, jsme Boží lid, který putuje do zaslíbené země. Jenže někteří už do ní dorazili, už jsou v nebi, další jsou ještě ve stavu očišťování, než se do nebe definitivně dostanou, a jiní jsou ještě na cestě, zatím k zaslíbené zemi pouze putují. Všichni dohromady tvoříme jeden lid. Jednota mezi námi a zesnulými existuje, ale musí to být pozitivní jednota. Pán zakazuje, abychom se zesnulými rozmlouvali pomocí rituálů, seancí a médií.

/ snímek křesťan dnes

Viděl jsem tvář ďábla

Jaký je váš postoj k podpoře záležitostí souvisejících se spiritualitou nebo screeningu exorcismů? Mám na mysli film *Exorcismy Emily Rose* nebo řadu dalších s podobným tématem.

V posledních letech bylo na toto téma napsáno mnoho publikací a filmů. Většina z nich je opravdu dobře provedena, například rozhovory s nejznámějším exorcistou v Evropě, P. Gabriele Amorthem. Musíte však být opatrní, abyste se nenechali vyprovokovat proticírkevními médii, která obvykle hledají lacinou senzaci na toto téma.

Věřím, že potřebujeme spolehlivé publikace a filmy o duchovních hrozbách. Díky nim bude nakonec mnoha lidem jasné, že Satan skutečně existuje. Protože neznalost tohoto

tématu je děsivá. Proto jsem mimo jiné souhlasil s knihou, ve které jsem mluvil o své práci jasným a běžným jazykem. A musím přiznat, že jsem překvapen odezvou, kterou tato publikace mezi lidmi vyvolala. Protože tato kniha mluví jednoduchým způsobem o velmi obtížných a důležitých věcech.

Ve videu Anneliese Michel se při exorcismu Satan představuje jmény jako Hitler a Nero. Měli bychom to brát doslova?

Možná na tom něco je, protože mnoho publikací používá složité vědecké termíny, kterým lidé nerozumí. Na stránkách této knihy se snažím zdůraznit, jak katastrofální může být pro člověka nevědomost. Často to vede k naivitě, zvědavosti: *zkusím to, uvidím*. Se Satanem však není žádný vtip. Aby získal člověka a jeho duši, udělá všechno. V evangeliích máme příklad, kdy se Ježíš, když propouštěl posedlého z Gerasy, zeptal: *Jak se jmenuješ?* Odpověděl: *Jmenuji se legie, protože je nás mnoho*. Někteří exorcisté také požadují, aby démon uvedl své jméno. Je těžké to z nich dostat. Zkusil jsem to dvakrát. Satan nejprve odpověděl: *Je nás několik*. Jejich jména: Zabulon, Poledník,

Asmodeus, Uryiel, Azerel. V druhém případě, když jsem se chtěl dozvědět jméno démona, zatímco jsem se modlil nad posedlým, bylo zpočátku ticho. Když jsem se však zeptal: *Jmenuješ se Lucifer?* Uslyšel jsem pronikavé vyťí. Byl to první a jediný okamžik v mé službě, kdy jsem cítil husí kůži na zádech. V tomto muži seděl jeden z nejmocnějších démonů. Vyťí bylo tak kousavé, že jsem se rozhodl, že už nikdy nebudu žádat o Satanovo jméno.

Satanovým největším úspěchem v 21. století je, že lidé věřili, že neexistuje – řekl kněz v jedné knize.

Nejsem autorem těchto slov. Mnohem dříve než v 21. století se Satan snažil přesvědčit lidi, že tam není. V roce 1970 papež Pavel VI. připomněl, že pravda o existenci zlých duchů je velmi důležitou součástí katolické nauky, a uvedl, že: *jednou z nejdůležitějších potřeb Církve je obrana proti tomuto zlu, které nazýváme démonem. Je to živá, zkažená a kazící duchovní bytost, která je strašnou, tajemnou a děsivou realitou ... Ďábel je nepřítel číslo jedna, nepřekonatelný pokušitel. Takže víme, že toto temné a děsivé stvoření skutečně existuje, že stále pracuje se zrádným podvodem. Skrývá svou nepřátelskou existenci a je hlavním rozsévatelem chyb a neštěstí v historii lidstva. Může proniknout do smyslů, představivosti, chťiče, iluzorního myšlení nebo neuspořádaných sociálních kontaktů, ovlivňovat naše činy a snažit se vést k odpadlictví.*

V 21. století již Satan prokázal svou existenci. To potvrzují všechny hrozné věci, které se dějí ve světě. Satan nemá čas se skrývat, protože – jak čteme v Apokalypse – ví, že čas jeho svobody se chýlí ke konci. Proto dává vše do stejného rozsahu. Je však třeba připomenout, že tváří v tvář pravé víře je Satan bezmocný.

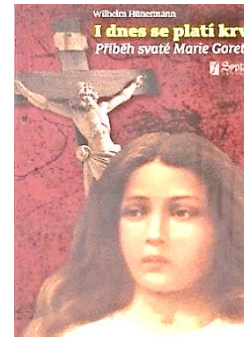
I Ivanka Paúrová, pinterest

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Odpoledne se dostavila prudká horečka. Lékař, kterého ve velké úzkosti ještě jednou přivezli, konstatoval, že se ke všemu ještě přidružil zápal mozkových blan. Už se nedalo v nic doufat, leda že nemocný bude brzy vysvobozen ze svého trápení. Assunta se téměř nevzdalovala od lůžka nemocného. Marietta ji zastupovala v kuchyni, starala se o děti, poklízela dobytek, ačkoliv jí bylo u srdce hrozně těžko. Přitom se bez ustání modlila k dobrému Bohu a všem svatým o zázrak. Na dvoře, kde jindy bývalo tolik ruchu, bylo ticho. I ti nejmenší cupitali kolem tatínkovy světnice po špičkách a tlumili své hlásky do slabého šeptání.

Starý Serenelli, který byl jindy dost často opilý a dělal rámus, nebyl doma téměř k vidění. Alessandro chodíval po návratu z pole hned do svého pokojíku, aniž by pro-

jevil otázkou účast na utrpení rodiny. Jen když potkal malou Mariettu, zmohl se na pár útěšných slov a pohladil ji soucítěně po kučeravé hlavě.

Co chvíli se objevil některý ze sousedů a nabízel pomoc, přinesl nějaké jídlo, nebo nápoj, po němž, jak doufali, se nemocnému uleví. Pastýř Petr chodíval vícekrát za den, ale netajil se tím, že je se svým uměním v koncích.

Assunta a Luigi Goretti

Dlouhé a tíživé byly noci, které probděla paní Assunta u lože svého manžela. Tak ticho bylo v celém domě! Jen občas zabučel úzkostně vůl, nebo kráva ve stáji, nebo zavyl pes, jako by tušil blízkost smrti. Marietta ponejvíce ležela ve své komůrce s otevřenýma očima a strnule hleděla do tmy a s úzkostí naslouchala, zda nezaslechne nějaký zvuk z pokoje nemocného.

Znovu a znovu se tam potají vkrádala a ptala se maminky, jak se tatínkovi daří a zda by už nemohla bdít místo ní. Paní Assunta však jen zakývala záporně hlavou a poslala dítě do postele. Nechtěla chybět v posledních hodinách po boku svého muže, s nímž po čtrnáct let svého manželství sdílela tolik námah, ale také tolik tichého štěstí.

Desátého dne vzal Bůh svého věrného služebníka k sobě. Luigi Goretti zesnul, aniž by znovu nabyl vědomí. Bez hnutí seděla Assunta držíc ještě stále ruku mrtvého ve svých rukou. Její bolest byla tak velká, že neměla ani slova ani slzy. Teprve až se Marietta s pláčem vrhla na tatínka a volala ho nejněžnějšími jmény, jako by ho chtěla vrátit do života, odtáhla jemně dítě od bezdechého těla a řekla: *Tvůj tatínek je v nebi!* *Ano, maminko,* vzlykala Marietta - *Musíme být silní. Tatínek nám to tak uložil,* promluvila víc pro sebe paní Assunta. Dívka němě přisvědčila, přece jen nebyla s to zdržet své slzy.

Podívej se tam! šeptala selka a její ruka směřovala k obrazu Bolestné Matky Boží, jenž visel nad postelí mrtvého: *Ta nám bude dávat útěchu, vždyť i ona se musela vzdát toho nejmilejšího, co měla na této zemi, svého jednorozenného Syna.* Tu skoro vyschl proud slz a Marietta hleděla dlouho upřeně na obraz Panny Marie, jejíž srdce bylo probodeno sedmi meči.

Luigi Goretti byl pohřben na hřbitově v Conce. Celá obec ho doprovodila na poslední cestě. Marietta a její sourozenci na rozloučenou hodili na smrkovou rakev ty nejkrásnější květiny, které mohli najít. Pak už jen tvrdé hroudy padaly dolů do hrobu.

Radost soucitu

Každý už jsme zakusili nebo zakoušíme nějaké příkoří. Každému z nás už se dostalo nebo dostává nějaké perné lekce v podobě nepochopení, křivdy, zranění. Ale bývá tomu tak v míře snesitelné. Nespravedlnost pomine, nebo ji vyvažují jiné výhody, dary, potěšení. Jde většinou jen o nějaké štíplavé koření, které leda zostřuje chuť života, podtrhuje jeho krásu.

Jsou však mezi námi lidé, miliony lidí, kteří snášená příkoří a nespravedlnosti nemají čím vyvažovat, jsou to *páριοvé života*. Utištění a ponížení nedostatkem všeho, co činí život dobrým. Takovým ani naděje příliš nepomáhá, protože ve svém postavení skoro nemají v co doufat, nemají ani k naději sílu. Vlečou se životem den za dnem, a s každým hubeným soustem polykají hořkost. Ničím si svůj úděl nezavinili. Dopadl na ně. Jen tím, že se narodili v situaci, že se dostali do situace, kdy nad nimi vládne lidská krutost, sobectví, bezohlednost. Bůh však o nich ví. Schraňuje jejich vyplakané i nevyplakané slzy, aby je jednou, tak jako Ježíš v Káně vodu ve víno, proměnil v hojnou vláhu slitování a blaženosti.

Znamená to snad, že na ty, kdo trpí nespravedlností, nemusíme myslet my, když na ně tak útěšně myslí Bůh? Jejich je království nebeské! Nebudeme je tedy o ně připravovat soucitem a pomocí, nebudeme se plést do úradku Božího milosrdenství? Je to tak? To by bylo divné náboženství, divné křesťanství. Pro křesťana je takový přístup nepochopitelný. Vždyť křesťanství je vznešené a svrchovaně lidské právě v tom pojetí, že všichni lidé jsou děti jediného Boha. Veliká rodina, nadčasová, ale konkrétní společenství. Všechny se všemi, všech s Bohem. Bůh není mimo lidi a svět, ale s námi. A naše služba Bohu je skutečná ve službě bližním. Bůh sám od nás nic nepotřebuje, chce jen naši lásku. A protože láska bez skutků je mrtvá, uchovááme ji živou jen skutky, které od nás mohou potřebovat lidé. Snažíme-li se kteroukoliv křivdu, kterékoliv utrpení odstranit nebo zmírnit, nemusíme se obávat, že by ten, kterému jsme pomohli, přišel o nějakou porci Božího milosrdenství. Naopak, skrze nás jedná Boží milosrdenství už zde na zemi. A každým skutkem lásky, láska roste.

Prosme Krista, aby zmenšil nespravedlnosti, příkoří a bolesti, jimiž trpí nevinní. A aby nám dal krůpěj svého soucitu, své obětavé lásky, která nám krok za krokem přibližuje Boží království.

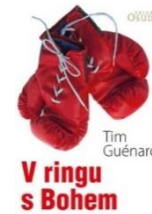
/ Václav Renč 1911 – 1973, český básník, překladatel a esejista

V učení na sochaře chrličů

Obrácení slavného francouzského boxera

Zatímco čekám, až se začnu učit sochařem, moje soudkyně mi najde místo v osmé přípravné třídě technické školy. To se hodí, taky se připravuju ... Ředitel mě přijme laskavě, učitelé taky. Soudkyně jim stručně pověděla o mé minulosti. Profesorka francouzštiny, pěkná žena, rozvedená a křehká, je ke mně obzvlášť pozorná. Doučuje mě o přestávkách, protože mám obrovské mezery. Uprostřed oceánů mé nevědomosti vystupují ostrůvky vzdělanosti. Překvapuju profesory svými převzatými znalostmi zeměpisu Jižní Ameriky nebo Francouzské revoluce. Díky, Léone. Moji spolužáci s obdivem poslouchají moje barvitě vyprávění o krajinách v Hondurasu, a

já přitom stěží umím psát. Znovu si bolestně uvědomím, že nejsem jako ostatní. Ke svému velkému překvapení zjišťuju, že moji vrstevníci se ještě nikdy nedostali z rodinného hnízda a ze svého domácího prostředí. Někteří profesoři tvrdí: *Ten Guénard je moc mladý na to, aby tohle všechno zažil, balamutí nás.* Tak se moje srdce zatvrzuje a uzavírá. Nesnáším ty blbce. Jako bychom mohli být příliš mladí na to, aby nás bili, opustili, znásilnili, zkazili! Lidská hloupost se mi zdá obrovská jako Himaláje. Tato nedůvěra zraňuje mé nejhlubší nitro, protože je to další forma odmítnutí. Je nějaký věk dost vysoký na to, abychom prožili, co se zdá nesnesitelné? Přes všechny trampoty je těch několik měsíců čekání velmi užitečných. Vážím si školy i spolužáků. Profesorka mi je velmi nakloněna. Její pozornosti ostatně překračují meze doučovacích hodin, které mi ochotně dává. Ztracené dítě rozezná v té ženě mateřskou strunu, která se může proměnit v milostné projevy něžnosti. A já tolik žízním po něžnosti ... Sem tam blbnu. Hlouposti, nepřeháním to. Moje blázniviny se vždycky dají vyžehlit. Myslím na svou soudkyni, nechci ji zklamat, má moje slovo. Je mým mantinelem. Celkem se držím. Trochu šmelím se zásobami časopisů Salut les copains nebo Moto revue a vyměňuju je za bajonety, stříbrné mince s Napoleonem III., měděné lampy ... Za část výtěžku ze svého vetešnictví nakupuju ve velkém krabici karamelových lízátek a rozdávám je svým kamarádům ve škole. Dělán ze sebe machra. Zas se vytahuju! Další způsob, jak si koupit přízeň. Ve druhých se snadno zmýlíme. Příliš rychle jsem zaškatulkoval do kategorie *totální pitomec* jednoho kluka ze třídy, který se jmenuje Jean-Luc. Velká chyba. Honem ho přeřazuju do oddělení *supr borec*. Ukazuje se, že Jean-Luc je pro mě obdarováním. Je úplně jiný než já, vnitřně v pohodě, s velkým srdcem. Navíc je fešák, holkám se líbí. Hodně se spolu nasmějeme, balíme holky, jsme dobrá dvojka. V sobotu mě naloží na svůj skútr Malagutti, objíždíme poutě a vesnické zábavy. Zklidní mě, když mám chuť se porvat. Živíme se vejci natvrdo a koktejlem Americano, pijeme anýzové diablo, a přitom pozorujeme holky. Čas s ním běží velmi rychle. To nejlepší vždycky končí. To špatné neskončí snad nikdy.

♦ **Mezi křesťany různých oborů jsme se ptali: Čím vás nejvíc oslovuje papež František?** - 2/5 Marie Oujezdská, ředitelka Národního centra pro rodinu.

Oslovuje mě, že se vyjadřuje k tomu, co se dotýká všech lidí, a že jeho postoje mohou být příkladem právě pro nás pokřtěné. Mám na mysli jeho vztah k trvale udržitelnému životu a k úloze seniorů. Obdivuji jeho pohled na aktuální témata, který bývá velmi neobvyklý. Například hodně se mluví o ochraně přírody, ale papež ji dává do souvislosti se vztahy mezi lidmi. ♦ Opakovaně slyšíme o seniorech, o jejich finančních situacích, ale málokdy se uvažuje o tom, nakolik a zda vůbec jsou potřební jako svědkové víry pro svoje vnoučata, o jejich odpovědnosti za život kolem sebe. Oslovuje tím, kým je.

/ KT, č. 10/2023

Nikdy nikoho neposuzujte: ani rodiče, ani starší lidi, ani hříšníky, spíše se modlete k Pánu, aby se obrátili a znovu žili Božím životem.

/ Servi della Soferenza – služebníci utrpení

| z Liturgického kalendáře |

- červen 2023 -

1.- svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze * 2.- první pátek v měsíci * 3.- památka sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků * 4.- Slavnost Nejsvětější Trojice * 5.- památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka * 8.- Slavnost Těla a Krve Páně, doporučený svátek * 13.- památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve * 16.- Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova * 17.- památka Neposkvrněného srdce Panny Marie * 21.- památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka * 24.- Slavnost Narození sv. Jana Křtitele * 28.- památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka * 29.- Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů, doporučený svátek * 30.- svátek Výročí posvěcení katedrály.

✦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ **Úklid kostela červen: 3.6.-** Beněk Jar. – *Chrámecné* * **10.6.-** Tkadlecová Josefa
17.6.- Straková Dana * **24.6.-** Chromčáková Jarmila

Pozdrav a nabídka výrobků od sester Trapistek

Milí přátelé, srdečně Vás zdravíme z kláštera Naší Paní nad Vltavou a děkujeme za Vaše přátelství k naší komunitě.

Chceme Vás ujistit, že i nadále na Vás všechny vzpomínáme v modlitbě a že neseme v srdci a před Pánem všechny potřeby světa v těchto neklidných a znepokojujících časech, aby vzkříšený Pán přinesl všem víru a pokoj.

Prosíme Vás o podpoření díla našich rukou, díky němuž můžeme i nadále sloužit Pánu v tomto krásném kraji a být tu pro všechny lidi ♦♦ Nabízíme Vám ke koupi naše sušenky, čokolády, mléčné karamelové krémy a také nově vyráběné pistáciové, lískooříškové a kakaové krémy ♦♦ Zároveň Vás prosíme o laskavost, abyste rozšířili informace o našich výrobcích také mezi svými přáteli a známými, a to i formou katalogu, který Vám posíláme v příloze. Tím nám prokážete velkou službu ♦♦ Vřele Vám za vše děkujeme, Vaše Sestry Trapistky.

P.S. Objednávky můžete poslat na e-mail: coenobium.trap@gmail.com

[Ceník 03.2023 Sestry Trapistky.pdf](#)

[Katalog Výrobků Sester Trapistek CZ 03.2023.pdf](#)

COENOBIUM s.r.o.

Křečovice - Poličany 2, 25756 Neveklov - tel: 00420 - 731604168

Informace ohledně našeho zpracování osobních údajů najdete na tomto odkazu:

<https://trapistky-trappiste.blogspot.com/p/informace-o-ochrane-osobnichudaju.html>

Al seguente link potete trovare informazioni sul nostro trattamento dei dati personali:

<http://trapistky-trappiste.blogspot.com/p/informazioni-sulla-protezione-dei-dati.html>

*** Příloha Studánky ***

Červen - 2023

Otec Vít Hlavica přijímá od varhanice Marii gratulaci k 46. narozeninám.

S otcem Vítkem se bohužel musíme po pětiletém působení, které strávil mezi námi, rozloučit. Odchází od nás do Arcibiskupského kněžského semináře, kde převezme vedení tohoto semináře po P. ThLic. Pavlu Stuškoví, Ph.D.

Otec Vít působil ve Vizovicích, zde a v Jasenné od 1.7.2018. V našem kostele mši svatou poprvé sloužil ve středu 18.7.2018. Za jeho působnosti se mnohé v našem kostele zvelebilo či obnovilo. Vzpomeňme alespoň některé přední důležitosti jako např. restaurování dveří kostela, které se započaly v květnu 2017 za o. Josefa Rosenberga. Na otcu Víta pak zůstaly čtvery dveře. Poté o. Vít nechal zrenovovat lavice a nechal upravit prostor kolem svatostánku; koncem září 2022 začala obnova farní zdi; v kostele došlo k výměně a instalaci nových el. kamen a nových svítidel. Za jeho působnosti také vznikla nová střecha farní budovy, pokrývači nastoupili v květnu 2019. Provedla se také obnova farních prostor. Zajišťoval pro nás postní a jiné duchovní obnovy a další užitečné příležitosti. Otcu Víta jsme znali vždy jako usměvavého, vstřícného, ochotného poradit, posloužit kde bylo třeba.

Díky Vám, o. Víte za službu v naší farnosti. Přejeme Vám na novém působišti bohumilou službu, mnoho přátel mezi seminaristy a kněžími, s kterými se budete denně setkávat. Přejeme Vám hojnost potřebných darů Ducha Svatého, hodně zdraví a ochrany Panny Marie. Bůh Vám zehnej při Vaší nelehké, ale důležité práci. / fch

Mše svatá u Chladné studny se po léta tradičně slouží v měsíci květnu

Každoročně zhruba v druhé polovině května bývá sloužena poutní mše svatá v lese ve vizovických vrších u kapličky zasvěcené Panně Marii u Chladné studny. Letos se mše svatá konala v neděli 21. 5. 2023.

K našemu panu faráři se letos připojil i bývalý pan farář Jindřich Peřina ze Vsetína.

Počasí nebylo příliš ideální, ale po dobu mše svaté se díky Bohu zdrželo v uspokojivém stavu. Jak se ale umí předvést bouřka jsme poznali až při odjezdu.

◀ Po mši svaté společná fotografie s o. Vítem a o. Jindřichem

Po nedělní mši svaté /28.5. jsme si díky varhanici Marii připomněli narozeniny P. Arnošta Červinky ▶

Návštěva hrobu Mons. Jana Kutáče v Lubině

Lubinu jsme navštívili v úterý 23.5. Po mši svaté v tamním kostele, zasvěceného sv. Václavu, kterou sloužil o. Jindřich, jsme navštívili hrob Mons. Jana Kutáče a hrob jeho rodičů, rodiny a sourozenců.

Mons. JAN KUTÁČ
* 28. 1. 1942 † 14. 7. 2012

Co můžeme mrazit:

tepelně upravenou zeleninu a maso * tučné maso jen na krátký čas * mléčné výrobky * těstoviny, rýži, knedlíky * bramborové kaše * pečivo a moučníky * ovoce, ovocné šťávy i dřeň

Co nikdy nemrazit !!!:

hlávkový salát * syrové brambory * křen vcelku * ředkvičky * syrovou cibuli * jablka a hrušky * banány * kefir * syrová vejce ve skořápce * pudink * pokrmy se škrobovou moučkou

Natě. Při grilování nasypete na uhlí sušené natě tymiánu nebo rozmarýnu. Maso tak získá zajímavou a neobvyklou bylinkovo-kouřovou příchut.

Chuť vanilky. Chcete-li získat opravdu silnou chuť z celé vanilky, použijte z lusku jen malá, olejnatá semínka. Rozkrojte je podélně ostrým nožem a semínka přidejte přímo do sladkých pokrmů.

Vylepšení struktury. Čokoládová poleva nebo smetanová omáčka bude jemná, hladká a lesklá, když do ní vešleháte žloutek.

Igore, už jsi mi ze spaní zase nadával – Mýlíš se drahá, já jsem vůbec nespal ♦ Francku, bacha ať nespadneš, dělám ti oběd, kdo by ho pak jedl? ♦ Vašíku, který pták si nestaví hnízdo? – Kukačka – A proč? – Protože bydlí v hodinách ♦ Synu, co se teď učíte ve škole? – Hledáme společného jmenovatele – To se ještě stále nenašel? Já jsem ho taky hledal, když jsem ještě chodil do školy. Za tu dobu už by ho mohli najít ♦ Fero, nepůjdeme si zakopat? – Ne, musím otci pomáhat s mým úkolem ♦ Jiříku, dnes jsem uvařila novou specialitu, ale nemám odvahu ji ochutnat. Nemohl bys to zkusit ty? ♦ Jsou

řidiči, kteří používají při nadávkách také jména neexistujících zvířat ♦ Z policejního hlášení: Poškozený byl zasažen třemi výstřely. Jeden byl smrtelný, další dva našťěstí ne.

